

Värmlandsörnen 2022

I förra årets tidning avslutade jag året med följande förhoppning ”Så nu lägger vi två svåra år bakom oss och blickar framåt mot 2022 med optimistiska glasögon och hoppas på ett bra år för alla”.

Tänk så fel det kan bli men samtidigt blir man påmind om svårigheten att förutse framtiden. Vem kunde tro eller förutspå att ett krig skulle föregå i vårt närområde eller att Sverige och Finland gemensamt skulle ansöka om NATO medlemskap. Eller vem kunde tro att drivmedelspriserna skulle närma sig trettio kronor litern samtidigt som strömpriserna rusade till aldrig tidigare nivåer. Det är ju lätt att vara efterklok men vår krisberedskap har inte rusat i samma omfattning.

Med facit i hand är det bara att konstatera att de beslut som tagits de senaste 15–20 åren om framtida inriktning av vår kris- och beredskapsförmåga, så här i efterhand, är lika dåliga som 1925 års försvarsbeslut. Tron och hoppet om att inget som på allvar hotar samhällsordningen inträffar har varit större än viljan och förståelsen om vad som verkligen behövs när det värsta inträffar. Vi kan bara konstatera att två år med en pandemi och 10 månader av krig i Ukraina på ett påtagligt brutalt sätt avslöjat svagheterna i vårt kris- och beredskapssystem. Den återuppbyggnad som faktiskt påbörjades 2015 har tyvärr heller inte givit något större tillskott till vår försvarsförmåga. Försvarsbeslutet som den förra riksdagen tog i december 2020 gällande inriktningen 2021–2025 kan nog också läggas till handlingarna. Nu är det helt nya förutsättningar som gäller. När hoten plötsligt upplevs som större än på länge så har politiken ändå en osedvanlig förmåga att ändra inriktning och fatta beslut. Vem skulle i början på året kunnat förutse att en socialdemokratiskt ledd regering, visserligen med ett starkt stöd från oppositionen, skulle ansöka om NATO medlemskap, troligen inte många. Vi kan nog ändå konstatera att Finlands val och inriktning mot NATO har haft avgörande betydelse för regeringens ställningstagande och riksdagens beslut, på samma sätt som Sverige gick före och hjälpte Finland in mot EU. Det kan naturligtvis finnas även andra motiv för den snabba förändringen i synen på NATO frågan, men dessa är nog dolda.

Hur förberedda är vi då på de snabba förändringar som följer med omläggning av Sveriges säkerhets- och försvarspolitik. Försvarets erfarenhet av nästan 30 års samverkan med NATO inom PFP och fredsinsatser på Balkan och Afghanistan med flera andra platser ger en bra och stabil grund att stå på. Värre är det nog på politisk- och myndighetsnivå som säkert har ett stort jobb att göra innan man förstår vad som förväntas av Sverige och att det inte bara är försvaret som ska med i NATO utan att det är hela Sverige som ska med. Fram till nu har 28 länder av 30 godkänt den svensk/finska ansökan om NATO medlemskap. Ungern och Turkiet är kvar. Det har fram tills nu ändå gått ganska fort. Ännu återstår dock många viktiga delar för att föra in Sverige i NATO. Vår nya försvarsminister, värmlänningen Pål Jonson, kommer naturligtvis ha en central och stark roll i det fortsatta arbetet. Vi önskar honom lycka till med detta ansvarsfulla uppdrag.

Även om 2022 kanske inte blev som vi helt hade hoppats på så kan vi ändå glädjas åt att vi åter kunnat genomföra vår verksamhet i kamratföreningen som planerat. Vi kunde äntligen besöka Rena och Telemarksbataljonen samt åka till västgränsen under Thomas excellenta guidning för att ta några exempel av våra besök. Vår- och höstmöte samt” tema utlandstjänst” har också kunnat genomföras som tidigare år. Vi har genom åren haft en osedvanligt stor verksamhet, detta tack vare mångas förtjänst. Vår nye hedersmedlem Carl-Henrik Dyegård har som programansvarig under drygt 20 år dragit det tyngsta lasset och kamratföreningen är honom stort tack skyldig. Nya tider och delvis nya verksamheter hoppas vi nu på när en ny grupp gemensamt får ta ansvaret för kamratföreningens kommande program.

Vi ser också fram mot 2023 och hoppas på ett bättre år än det gångna. Låt oss främst hoppas på ett avslut av kriget i Ukraina och att demokratin segrar så att en återuppbyggnad av landet kan påbörjas. Vi önskar naturligtvis också alla inblandade lycka till i det viktiga jobbet att återuppbygga vårt totalförsvaret. Återinvigningen av A9 i Kristinehamn i början på december är ju en viktig del i återtagandet och viktigt för Värmland.

Avslutningsvis vill jag tacka alla som bidragit till att Värmlandsörnen står stark och kan upprätthålla sin höga profil. Ett särskilt tack riktas till alla annonsörer och bidragsgivare.

Sist men inte minst ett stort tack till herr redaktör L-E Sundin.

God Jul och Ett Riktigt Gott Nytt år!